

Liturgie middagdienst

Thema: licht zien in Gods licht

Votum

Vredegroet

Genade zij u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.

Zingen: **Gezang 144:1,2,3,7**

Gebed

Bijbellezing: **Psalm 36**

Zingen: **Psalm 36:1**

Preek; tussenzang: **LvdK 487:1-3**

Amenlied: **Psalm 36:2,3 (De Nieuwe Psalmberijming)**

http://www.denieuwepsalmberijming.nl/1-berijmingen-psalm36.html?code=2194&category_id=1

Dankgebed, (evt) voorbeden

Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*)

Geloofsbelijdenis

Slotzang: **Gezang 147:1,4**

Zegen

De HERE zegene u en Hij behoede u; de HERE doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig; de HERE verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede. Amen

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Wat een rare/vreemde/aparte Psalm, die Psalm 36, vind je niet?

Er staan zulke prachtige zinnen in:

[dia1] *JHWH, hoog als de hemel is uw liefde, tot in de wolken reikt uw trouw...*

hoe kostbaar [dia2] is uw liefde, God! In de schaduw van uw vleugels schuilen de mensen...

en: [dia3] bij U is de bron van het leven...

of: [dia4] door uw licht zien wij licht...

Prachtig!

En wat dacht je van de verrassende uitspraak: [dia5] *U, JHWH, bent de redder van mens en dier.*

Van mens en dier! Dus ook de dieren worden gered.

Bijzonder allemaal...

Maar net als in andere Psalmen waar je prachtige zinnen leest, heb je dat hier ook weer.

Want dat begin van de Psalm...

Kunnen we dat niet overslaan? Waarom moet dat er nou weer bij?

Over [dia6] die goddeloze, en zonde, en schuld en kwaad...

Over [dia7] onheil en bedrog, verderfelijke plannen...

Dat is toch wel een beetje een domper op zoveel ander moois in deze Psalm!

We zingen graag Psalm 36:2 en 3, maar slaan net zo lief vers 1 over.

Weet je dat dat heel veel over onszelf en onze tijd en cultuur zegt?

We leven in een tijd en omgeving waarin alles vooral leuk en aangenaam moet zijn.

Waarin we graag willen horen dat we **lief en leuk en aardig** zijn.

En waarin **God** ook lief en leuk en aardig moet zijn.

En vooral niet al te moeilijk moet doen...

Maar wees nou 's eerlijk en realistisch, kijk nou gewoon 's om je heen – zijn dan die eerste verzen van Psalm 36 juist niet heel *to the point* en herkenbaar?

Is dat niet precies hoe het in de wereld gaat?

Want hoeveel onrecht is er op aarde? Hoeveel corruptie?

[dia8] Dictators die zichzelf maar blijven benoemen als hun eigen opvolger, en ondertussen hun bevolking uitputten en uitbuiten en vermoorden?

Besef van schuld? Afkeer van het kwaad? Daar zul je hen niet op betrappen.

[dia9] Oorlogen die over de hoofden van zoveel onschuldige burgers heen worden gevoerd, met alle ellende van doden en gewonden, van verkrachtingen en duizenden op de vlucht...

En niet alleen in de politiek heb je dat. Net zo goed ook in het bedrijfsleven.

[dia10] De grote multinationals die hun wil opleggen met steekpenningen, grof geld in hun

eigen zakken steken en hun arbeiders maar een habbekrats betalen.

Gesjoemel met software, of met voedselveiligheid.

De zonde sust het geweten in slaap...

Er wordt zoveel geleden op deze aarde, niet eens zover hier van ons vandaan...

Maar is niet het grote probleem van alles, dat wat in die eerste vijf verzen van Psalm 36 staat, niet alleen over politiek en grote bedrijven gaat, [dia11] maar **ook over onszelf?** Want die goddelozen, dat zijn geen mensen die nog nooit van God gehoord hebben of het bestaan van God ontkennen.

Nee, dat zijn mensen die drommels goed weten dat God er is, en die zijn geboden ook heel goed kennen, alleen: [dia12] **in hun dagelijks leven trekken ze zich er gewoon niks van aan.** Hun eigen belang weegt zwaarder dan wat God vraagt.

En die ondertussen hun mond vol hebben over wat de mens allemaal kan en moet en zal, en over verantwoordelijkheid, en dat God juist mensen nodig heeft en dat het zonder de mens niet zal gaan.

Hebben we met elkaar de mens/onzelf niet centraal gesteld, en God naar de rand gedrongen?

Pas als het ons uit de hand loopt, als het al te erg wordt, komen we weer met God op de proppen, en zeggen we: 'hoe kan God dit nou toelaten?'

Welnu, deze Psalm laat heel duidelijk zien dat we daar niet mee weggomen: je kunt God de schuld voor alle misere niet in de schoenen schuiven, de mens zelf, wij, u/jij/ik zijn schuldig!

Hoe compleet anders is dan die wereld van God. [dia13]

Tegenover alle menselijke liefdeloosheid reikt hoog als de hemel de liefde van JHWH.

Tegenover alle menselijke ontrouw reikt Gods trouw tot in de wolken.

Hier proef je het leven zoals het is gemaakt en bedoeld!

Tegenover de donkere duisternis straalt het goddelijk licht – en wat een verademing!

Zoals je in een vieze drukke lawaaïge stad een kathedraal binnenloopt en getroffen wordt door de schoonheid, de rust, de heiligheid...

Wat is het heerlijk om vanuit zo'n donker dreigende wereld te komen schuilen onder Gods vleugels! [dia14]

Je bij Hem thuis te voelen. Veilig. Geborgen. Gekend. En geliefd.

Je merkt: hier is iemand die van me houdt.

Die geen onheil beraamd. Die niet bedriegt. Niet onbetrouwbaar is.

Hier bij God krijg je wat je nodig hebt – je krijgt het ware leven.

Want: [dia15] *bij U JHWH is de bron van leven.*

Maar is niet het tragische, dat we vaak in ons leven van alledag precies hetzelfde ervaren als wat ons treft in deze Psalm: [dia16] dat het twee werelden zijn, los, apart van elkaar?

De wereld van alle dag, rauw, hard, 'ieder voor zich'.

Tegenover de wereld van 'God voor ons allen'.

De keiharde werkelijkheid van de maandag t/m de zaterdag.

Tegenover de mooie, maar toch ook wel wat softe en wereldvreemde werkelijkheid van de zondag?

Je vergaapt je aan de hoogheid en heiligheid van die enorme kathedraal en geniet intens van de rust en sereniteit.

Maar toch moet je weer naar buiten, de drukke stad in, waar alles om je heen gewoon doorraast en doorrijdt en doorgaat, alsof er geen God of gebod is...

Is niet het tragische, waarom er hier in ons land momenteel ook zoveel mensen geloof en kerk vaarwel zeggen, dat God **buiten de werkelijkheid** is komen te staan?

Dat God iemand geworden is die geen goed en geen kwaad doet – in feite geen enkele rol meer speelt?

Dat God iemand geworden is die er net zo goed niet als wel kan zijn, en die je eigenlijk helemaal niet mist als Hij uit je leven weg is?

Die geen raakvlakken meer heeft met je leven van alledag?

En ligt dat idee niet bij ons allemaal op de loer?

Is dat niet het tragische, dat het voor ons zo lastig is geworden juist een verbinding aan te brengen tussen het één en het ander?

En dan bedoel ik helemaal niet dat we met opzet de boel zitten te flessen.

Helemaal niet, ik denk dat er veel oprecht geloof is, en dat velen van ons al dat moois wat er over God gezegd wordt beamen, en heerlijk vinden, en koesteren.

Maar tegelijk is het wel moeilijk geworden om het één – wat je weet, wat je gelooft – om dat toe te passen bij het ander – bij alles van je leven van alledag.

Als ik naar mezelf kijk herken ik dat: is de praktijk toch niet dat je heel gauw je eigen gang gaat? Je eigen belang zoekt. Zelf wel bepaalt wat goed voor je is.

Hoe beslissend – en die vraag stel ik nu aan iedereen, inclusief mijzelf [dia17] **hoe beslissend is de HERE God uiteindelijk in jouw leven?**

Kijk, zolang wat God wil in het verlengde ligt van je eigen belang, is het nog wel te doen. Maar als Gods wil *tegen* die van jou ingaat – wat doe je dan?

Plaats je daarom zelf voor JHWH, de eeuwige en heilige en almachtige.

Doe dat NU!

Plaats jezelf voor God en vraag je af: [dia18] **wie is God?**

[dia19] **Wie is God voor mij?**

[dia20] **En wie ben ik voor God?**

En [dia21] **hoe aanwezig is die God in mijn leven, mijn handelen doen en denken van alledag?**

Zingen LvdK 487

[dia23] *...in uw licht zien wij licht...*

Dat is net als met het leven: het moet je gegeven worden.

Mensen kunnen veel, maar *leven* kun je niet aan jezelf of aan een ander geven.

Leven komt van de niet-menselijke kant. Van de Schepper.

God *geeft* je het leven. Het is een gift. Een gave. Een cadeau.

Zo is het met levenslicht – *de Heer heeft mij gezien en onverwacht / ben ik opnieuw geboren en getogen. / Hij heeft mijn licht ontstoken in de nacht, / gaf mij een levend hart*

en nieuwe ogen.

Dat is wat moet gebeuren: dat er een verbinding komt tussen die ene wereld en die andere. Ja, dat je met nieuwe ogen ontdekt dat het in feite **geen twee werelden zijn, maar dat het één wereld is.**

Dat licht mag bij je opgaan en gaan stralen.

Daar wordt om gebeden: *Toon aan uw getrouwen gedurig uw liefde, aan de oprechten van hart uw gerechtigheid.*

Laat het alstublieft licht worden in mijn leven...

Wat betekent dat?

Dat licht is [dia24] het licht van de openbaring.

Van dat God zich openbaart, bekend maakt, laat zien in deze wereld.

Als de **God** die een Naam heeft: [dia25] JHWH – de God die erbij is

Als de God [dia26] van Abraham, Isaak en Israël.

Als de God [dia27] van de geschiedenis: dat het ergens naar toe gaat, dat Hij bezig is zijn plan uit te werken en te volvoeren.

Maar het betekent zeker ook, waar de Psalmddichter wellicht slechts een vaag vermoeden van had, [dia28] dat de Messias is gekomen, **Jezus Christus.**

En dat Hij het licht van de wereld is.

En dat we weten van zijn [dia29] lijden, sterven aan het kruis, en zijn opstanding en overwinning op dood.

En van het heerlijke wat dat voor ons betekent: redding, bevrijding, leven in eeuwigheid!

En het betekent dat we weten van [dia30] **de Heilige Geest**, en dat de heerlijke boodschap van genade en verzoening de grenzen over ging tot aan de einden van de aarde.

En dat we merken dat die Geest [dia31] werkt in ons, elke keer als we geloven dat Jezus de Redder is, en we erkennen dat Hij de Heer van ons leven is.

En dat we [dia32] gedoopt zijn – dat God zijn naam aan die van ons heeft verbonden, dat we zijn kinderen mogen zijn en avondmaal mogen vieren.

Dat is het licht van God waardoor/waarin wij licht mogen zien.

En daardoor, door Gods licht, komt alles hier en nu toch in een ander licht te staan.

Dan ontdek je dat er geen twee los van elkaar staande werkelijkheden of werelden zijn, maar dat er maar [dia33] één wereld en werkelijkheid is, nl die van God waarin wij verkeren.

En door alle menselijke gehannis en gekrakeel en gedoe, door alle menselijke grootspraak en eigendunk heen, en ja, ook door alle ellende, en onrecht en oorlog en geweld heen, werkt God door aan de realisering van zijn plan: een nieuwe hemel en aarde.

Zo zie je licht door/in Gods licht.

Niet dat je alles dan begrijpt en overal een verklaring voor hebt.

O nee, ik zou zeggen: juist niet.

Want juist als je in God gelooft, die ten diepste *liefde* is, snap je niet waarom er nog zoveel *liefdeloosheid* is.

Maar we leven nu eenmaal in de wereld waarin nog steeds zoveel mensen doen alsof er

geen God is, en we hebben gezien dat ook bij onszelf dat idee op de loer ligt.

En dat maakt de ellende.

En toch: door Gods licht ontdek je dat deze wereld helemaal Gods wereld is.

Dat God niet is opgesloten in die majesteuze, goddelijke kathedraal.

Dat God niet is wat wij *voor* God gemaakt hebben, laat staan wat wij *van* God gemaakt hebben.

Dat niet het dak van de door mensen gebouwde kerk, maar *de hemel* de koepel is.

En dat heel de wereld en de werkelijkheid van nu de wereld en de werkelijkheid van God is.

Wat zo mooi is: God past die [dia34] kleine 'postzegel' die ons leven is in in het grote geheel van de geschiedenis, waarin hij ook al die andere miljarden 'postzegellevens' een plekje geeft.

Dat *relativeert*: want wat ben jij nou eigenlijk als mens, wat stel je nou helemaal voor?

Vanuit de eeuwigheid van God bezien, is het dan idd geen postzegeltje?

En tegelijk: *het doet er toe*, jij/u/ik wij doen er toe, want God kent je, en past jouw leven (dat postzegeltje) in in zijn grote gebeuren van de voleinding.

Dat betekent dat ons leven zin heeft, dat jouw leven er toe doet, per definitie.

En dat betekent ook dat je vertrouwen mag hebben, vertrouwen in de God van het leven, die ook jouw leven leidt in de werkelijkheid niet alleen van de zondag, maar ook in die van de maandagmorgen tot de late zaterdagavond.

Dat geeft hoop, en moed, ook al lijken je omstandigheden het tegendeel te beweren.

Bij de voorbereiding kwam ik deze vergelijking tegen: in de WOII was de laatste [dia35] hongerwinter het zwaarst. Het was voor velen een vreselijke tijd. Maar wat veel mensen door deze periode heen gesleept heeft, was het hoopvolle nieuws dat [dia36] via Radio Oranje verspreid werd: dat Hitler-Duitsland aan de verliezende hand was.

Zo mag ook het weten dat deze wereld, waarin inderdaad nog zoveel geleden wordt en zoveel kwaad wordt gedaan en zoveel ellende gesticht,

mag toch het weten dat deze wereld ook Gods wereld is, en dat Hij liefde is en trouw en gerechtigheid en redder van mens en dier,

mag dat weten je er door helpen.

En zie je het al met nieuwe ogen voor je: [dia37] *Daar liggen zij die verderf zaaiden – gevallen, neergestoten, zonder kracht om op te staan.*

Want zo is het: [dia38] de duivel is verslagen! God/Jezus Christus triomfeert!

Ik hoop en wens je toe dat je zo [dia39] steeds meer licht ziet in Gods licht.

En dat je je eigen wereld met die van Hem kunt verbinden.

Amen

[dia40]